

модернізації, обслуговування і експлуатації рухомого складу залізниць, а також створення сучасних локомотивів;

переобладнати виробництво;

надати керівному складу ефективні засоби оперативного аналізу інформації;

забезпечити перекваліфікацію персоналу підприємства;

підвищити активність відділу маркетингу з приводу збуту нових послуг.

Таким чином, ПАТ «ТРЗ», використовуючи новий, інноваційний тип розвитку, має можливість показати ефективність варіанту модернізації для потенційних замовників і підвищити свій імідж на міжнародному ринку машинобудування.

Отже, реалізація підприємствами машинобудівної галузі інноваційно-інвестиційних стратегій дозволяє підвищити конкурентоспроможність продукції і підприємств в цілому, як на вітчизняному так і на міжнародному ринках.

УДК 338.43

О.В. Василенко, ст. викладач

І.В. Малай, студент

Полтавський національний технічний університет

імені Юрія Кондратюка

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ У АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

Світове співтовариство беззастережно визнало, що інноваційно-інвестиційний шлях розвитку є тим рушієм, який здатний здійснити оновлення реального сектору економіки, розвивати конкурентоспроможність виробництва.

Не зважаючи на досить складні трансформаційні процеси, що відбулися останніми роками в аграрному секторі і в аграрній науці зокрема науковими установами НААНУ створено потужний пакет імпортозамінних технологій і їх складових.

Загалом, за результатами фундаментальних досліджень науковими установами НААНУ розроблено методологічні, методичні підходи та практичний інструментарій трансферу технологій, які забезпечують організацію безперервного функціонально-продуктивного конвеєру інноваційної діяльності в аграрній сфері та керування нею, гармонізацію відносин учасників інноваційної діяльності та враховувати прагматичні інтереси на всьому ланцюгу "держава-наука-бізнес-виробництво-споживач".

За прогнозо-аналітичними дослідженнями в рамках Державної програми прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку, проведеними провідними фахівцями АПК, було зазначено, що науковий потенціал аграрної науки України, за наявності необхідних інвестицій, дає можливість вийти на світовий рівень у таких галузях науки і технологій, як селекція рослин і тварин, новітні біотехнології, збереження довкілля тощо.

Важливою проблемою використання наукового і виробничого потенціалів АПК є проблема забезпечення його сучасною матеріально-технічною базою, її недостатній рівень не дає змоги українському аграрному сектору конкурувати на світовому рівні.

Проблема конкурентоспроможності на світовому ринку полягає не лише в тому, що розвиток науки і науково-технічних розробок держава практично фінансує за мінімальним рівнем, а й в тому що наука і аграрна економіка розвиваються різними шляхами. Адже значна кількість конкурентоспроможних розробок, виконаних науковцями, не мають практичного застосування в галузях аграрної економіки із-за фінансової і технічної відсталості підприємств. Це вкрай ускладнює розвиток трансферу технологій і інновацій з використанням ринкових заходів, оскільки інноваційна діяльність опинилася значною мірою поза межами ринкових відносин.

Зростання глобалізації економіки знань, як панівної світової тенденції, зумовлює необхідність проведення багатовекторної державної стратегії з метою побудови дієвої системи трансферу технологій та інновацій розвитку галузей економіки.

У цілому, основними проблеми розвитку АПК України є: впровадження багатукладної системи власності; застосування ефективних систем земле-користування; впровадження сучасних технологій вирощування сільськогосподарських культур; розвиток вітчизняного виробництва сучасних сільськогосподарських машин, зокрема, засобів малої механізації; розвиток виробничої та соціальної інфраструктури для підйому сільської місцевості; державна підтримка АПК через переорієнтацію кредитно-фінансової, податкової і цінової політики на підтримку сільськогосподарського виробника.

В Україні відсутній дієвий механізм інвестування масштабних технологічних змін. Державні науково-технічні програми часто не забезпечують досягнення конкретних кінцевих результатів. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади не мають досить коштів для інноваційної трансформації відповідних галузей, а недержавні комерційні структури все ще не зацікавлені у здійсненні довгострокових проектів, які б забезпечували базові технологічні зміни.

Перспективним напрямом вирішення проблем у цій сфері є перехід вітчизняного виробництва на інноваційний шлях розвитку з урахуванням ситуації, що склалася, необхідно більш чітко визначити концептуальні засади державної науково-технологічної інноваційної політики.

УДК 330.332

Л.С. Тревого

Національний університет «Львівська політехніка»

АНАЛІЗУВАННЯ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Згідно статистичних даних, станом на 31 грудня 2012 року з початку інвестування в економіку України обсяг прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) становив 54 462,4 млн. дол., що на 8,2% більше від обсягів інвестицій на початок 2012 р. та в розрахунку на одну особу населення становить 1199,3 дол. США. З країн ЄС здійснено інвестиції